

De virkelige økonomiske spørgsmål: **Præsident Trump dropper Paris-klimaaf**

Af Benjamin Deniston

Fremragende! Og nu, fusionskraft og den Nye Silkevej.

3. juni, 2017 – Det følgende er et redigeret udskrift af en præsentation af Benjamin Deniston på LaRouche PAC Internationale Webcast, 2. juni. Artikel i EIR, 9. juni, 2017.

Præsident Trumps meddelelse om, at USA vil trække sig ud af Paris-Klimaaf

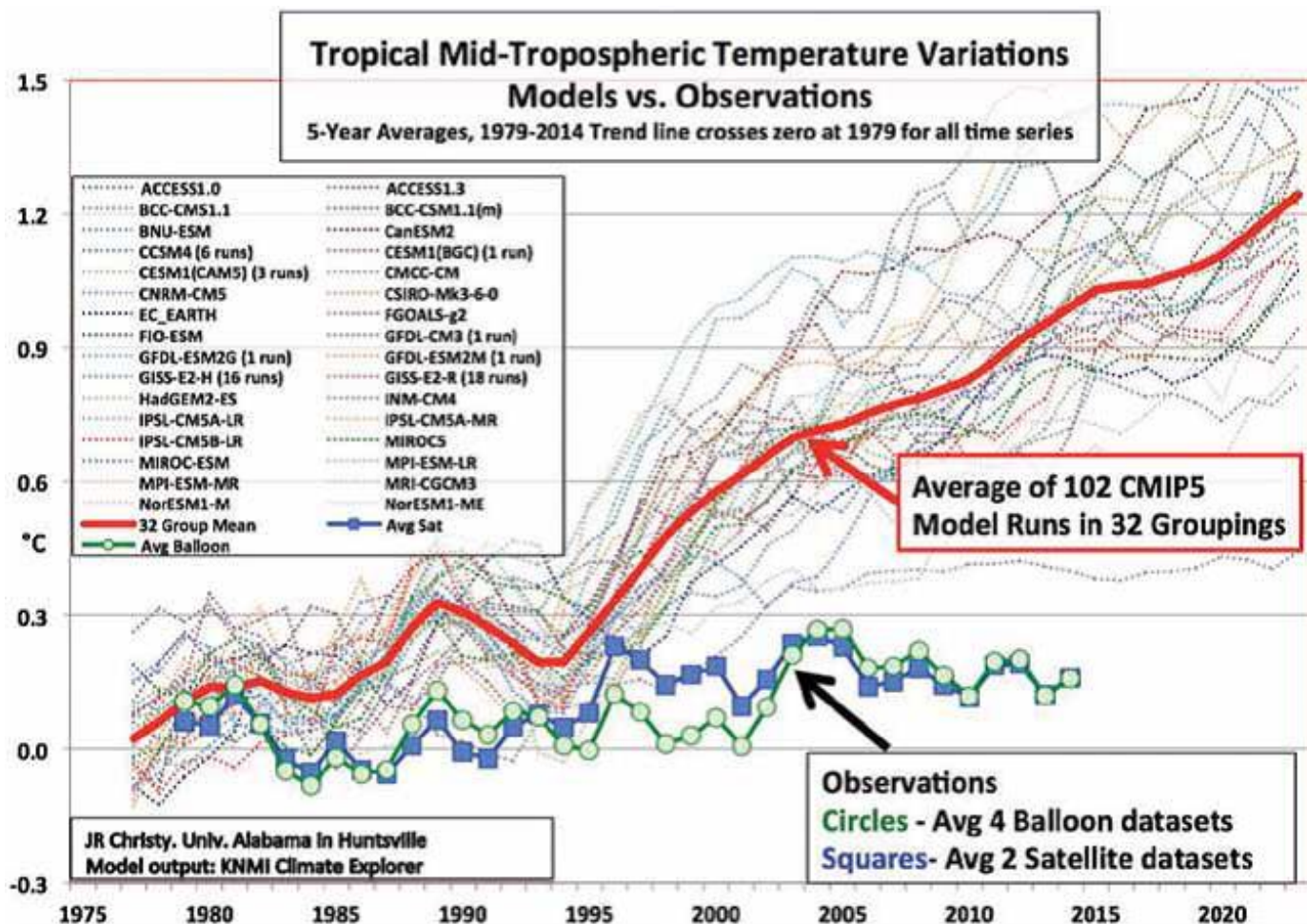
Dette er meget vigtigt. Trump fortjener respekt og støtte for at kæmpe imod denne klimaforandrings-afskrækkelse, for dette er ikke bare et eller andet politisk spørgsmål; denne beslutning konfronterer en koordineret, global kampagne, kørt af de højeste niveauer af det anglo-hollandske oligarki. Vi har nu muligheden for at gøre en ende på dette program i Malthus' tradition og vende tilbage til vækst og udvikling, hvis præsident Trump følger op på det ved at tilslutte sig det nye, globale paradigme for udvikling, som anføres af Kinas politik for udvikling, under den Nye Silkevej.

Økonomi

Det var vigtigt, at Trump understregede de økonomiske virkninger af planerne for CO₂-reduktion i sin meddelelse. Nogle forsøger at begrænse diskussionen til en akademisk debat, men der er virkeligheden med, hvordan dette påvirker den generelle befolkning. Hvilken virkning har en sådan politik på landets borgere? De siger, CO₂ er forfærdeligt, det forurener, og derfor må vi satse på alle disse vidunderlige løsninger for ren energi. De maler dette lyserøde billede om grøn energi, når kendsgerningen er, at det har ødelæggende virkninger på vores befolknings vilkår i det virkelige liv. Hele denne narrativ om 'Grøn energi' er latterlig.

Hvis vi skal tale om reduktion af CO₂-udledning og de Grønne energiprogrammer, så lad os se på, hvad Tyskland konfronteres med, mht. prisen for energi. Dette er en vigtig case study mht., hvad der sker, når staten massivt støtter sol- og vindenergi samtidig med at opgive kernekraft og reducere fossilt brændsel. I Tyskland steg priserne på elektricitet mellem 2004 og 2015 med 50 %, fra \$0,23 cents pr. kilowatttime til \$0,35 cents pr. kilowatttime. Priserne var allerede i 2004 dobbelt så høje som prisen i USA i gennemsnit. Men i løbet af denne tiårige periode – drevet frem af indsatser for CO₂-reduktion, grøn energi og dernæst, at man opgav kernekraft – steg priserne yderligere med 50 % til tre gange så meget, som amerikanere betaler i gennemsnit. Hvad betyder dette for ens nationaløkonomi? For ens industri? For den fattigere del af ens befolkning? Dette har allerede drevet industrier til at forlade Tyskland.

I 2013 svarede blot en enkelt statsstøtte i Tyskland – en betydningsfuld ekstraudgift, der blev lagt på elregningen for beboelse for at betale for vind og sol – til \$0,07

pr. kWt. Alene det er 60 % af det, vi i gennemsnit betaler i USA. Dette er blot én statsstøtte, kun til vind og sol.

Denne ekstraafgift er før tilføjes af den massive ekstraudgift til nye transmissionssystemer, batteri-banker og relaterede aspekter af et såkaldt »smart-net«-infrastruktursystem (nødvendige for at tackle de uregelmæssige bølger og sammenbrud, iboende i vind og sol).

Hvad der er vigtigst, så er disse omkostninger skygger af et fysisk princip: LaRouches målestok for energienemstrømningstæthed.¹ Menneskeligt fremskridt karakteriseres af forøgelse af energigennemstrømningstæthed i forbindelse med brændsel med højere energitætheder og nye områder inden for fysisk kemi.

Den idé, at vi kan skifte over til en eller anden vidunderlig verden, der får energi fra vind og sol, er en farce; det er svindel. Disse energikilder har iboende en lavere energitæthed, hvilket nødvendiggør en højere omkostning for samfundet pr. enhed leveret elektricitet. Vi må gå i den modsatte retning og i nødvendigt omfang bruge olie, kul og gas i forbindelse med allerede eksisterende infrastruktursystemer samtidig med, at vi hurtigt udvikler de mere avancerede, højere former for energi, såsom kernefission og -fusion – dér ligger fremtiden. Fremtiden ligger i et forøget energiforbrug pr. person, og en forøgelse af brugen af højere kvaliteter af energi pr. person.

¹ Se video: »Energigennemstrømningstæthed«. Dansk tekst. <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4549>

Hvad gør CO₂ ikke?

For det andet, så er det, i forbindelse med den oprørte reaktion til Trumps meddelelse om at trække sig ud af Parisaftalen, værd at underkaste spørgsmålet om de stigende niveauer af atmosfærisk CO₂ en revideret undersøgelse. Hvad gør CO₂? Det er nu officielt blevet stemplet som en forurener af EPA², og medierne bombarderer dig med påstande om, at det vil forårsage katastrofalt, ekstremt vejr, katastrofale klimaforandringer, oversvømme vore byer med havens stigende niveau og skabe massedød af dyrearter. Alt sammen sludder.

Der kan siges meget; men lad os blot belyse en undersøgelse, der sammenligner 32 forskellige klimamodellers forudsigelser af virkninger af forøget CO₂ med den virkelighed, der har fundet sted i løbet af de seneste par årtier.

De mange tynde, punkterede linjer [i overstående graf] er det, som disse computermodeller forudsiger for temperaturstigninger pga. forøget CO₂, og den fede røde linje deres gennemsnitlige forudsigelse (baseret på en beregning fra 1979). Men sammenlign dette med de faktiske observationer, vist med de blå og grønne linjer (firkanter og prikker). Vi ser, at ingen af computermodellerne har været korrekte i deres forudsigelse af, hvad der faktisk skete. Satellitmålinger fra to forskellige undersøgelser, så vel som uafhængige *in situ*-målinger med ballonsystemer, har vist, at temperaturen i løbet af de seneste 15 år har været relativt stabil med liden eller ingen stigning – på

² Environmental Protection Agency

trods af de største forøgelser i CO₂-niveauet i menneskets historiske optegnelser. Ingen af modellerne forudsagde denne globale, flade temperaturlinje; de forudsagde alle en betydelig global temperaturstigning (som respons på forøget CO₂). Så hav dette i erindring, når du hører disse skrækhistorier om CO₂-stigning som en forfærdelig ting. De baserer det alt sammen på disse modeller, der allerede har vist sig at være latterlige.

Hvad gør CO₂ faktisk?

Men der er en andet interessant aspekt til spørgsmålet om CO₂, som slet ikke bliver diskuteret. Det er tilsyneladende en hemmelighed for disse frygtskabende klimaforandrings-nørder, at CO₂ rent faktisk er en afgørende del af biosfæren. Folk taler om at være »pro-grøn« – CO₂ er totalt pro-grønt; det bliver ikke grønnere!

For et par uger siden havde jeg lejlighed til at interviewe en videnskabsmand, der har gennemgået og konsolideret tusinder af undersøgelser, der viser de positive virkninger af CO₂-niveauer på planteliv. Dr. Craig Idso er stifter af Center for Studiet af Kuldioxid og Globale Forandringer, og medlem af CO₂ Coalition.

Hans arbejde dækker kontrollerede eksperimenter med drivhuse (med studiet af forskellige plantearter ved forskellige CO₂-niveauer), vurderinger af implikationerne af dette for landbruget og satellitmålinger af regional og global, biosfærisk aktivitet.

Resultaterne af disse undersøgelser er bemærkelsesværdige og taler for sig selv. Ifølge globale satellitmålinger, har hele biosfæren i løbet af de seneste 35 år set en forøgelse på 6 % til 15 % af total plantebiomasseproduktion. Vi taler ikke om en tiendedel af en procent, eller en halv procent, men 6 til 15 % for hele planeten; det er enormt.

Baseret på de kontrollerede drivhusundersøgelser, har dr. Idso været i stand til at afgøre, at de stigende CO₂-niveauer i de seneste årtier har forøget afkastet i landbrugs høst med over \$3 billion – mere mad og mere effektiv landbrugsproduktion.

En anden fordel – som er en stor ironi, på en vis måde – er effekten af højere CO₂-niveauer på planters vandforbrugs-effektivitet. Man får faktisk en højere, afgørende opgradering for visse plantearters vedkommende i deres evne til at producere mere biomasse med lavere vandforbrug. Dette har temmelig interessante implikationer for de mere tørre områder især, hvor vand er den begrænsende faktor i plantevækst. Og nu, med højere koncentrationer af 'plantemad', nemlig CO₂, i atmosfæren, kan planterne vokse i områder, hvor de ikke før kunne vokse; de kan blive sundere i områder, hvor de ikke før kunne blive sunde. Se bare på steder, hvor vi har haft problemer med vandmangel – som Californien – og så har vi denne to-sede guvernør i Californien, der render rundt og spiller verdensmester i CO₂, når hans stat i realiteten har fordel af det faktum, at der har været højere CO₂-niveauer i forbindelse med de nylige tørkeperioder. Ironien findes overalt.

En topstyret imperiepolitik

Man må virkelig stille sig selv det spørgsmål, hvorfor ingen af disse basale, videnskabelige fakta blev føjet blot til debatten om effekterne af forhøjet CO₂? Man hører ikke andet end disse overfladiske skræmmehistorier, der præsenteres af medierne, som om de var videnskabelige fakta, men basale, utvetydige videnskabelige data og undersøgelser, der demonstrerer de positive effekter af CO₂-stigning, udelades totalt af diskussionen. Folk må fatte denne ironi.

Lad os tale om virkeligheden. I årtier har Helga og Lyndon Larouche advaret jer om, at hele spørgsmålet om global opvarmning slet ikke handler om global opvarmning. Dette er blot den seneste skræmmehistorie, som visse personer har grebet fat i og ført frem for at styre en Malthus-ideologi (før global opvarmning var det ozonhuller, og overbefolkning, og global afkøling).

I 2015 udgav *Executive Intelligence Review* en opdateret rapport, der afslørede de kræfter, der står bag promoveringen af denne skræmmekampagne med klimaforandring, »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!«³, som forklarer oprindelsen til, ikke alene klimaforandrings-skræmmekampagnen, men mere bredt, til hele denne miljøbevægelse og demonstrerer, at det kommer fra en oligarkisk Malthus-ideologi. Se på klimaspørgsmålet i denne sammenhæng.

Lad os blot se på stifterne af den moderne miljøbevægelse, de personer, der skabte hele strukturen, der promoverede hele denne miljøbevægelse globalt. Lad os blot sætte fokus på topfigurerne: Sir Julian Huxley, en livslang fortaler for racehygiejne, og som var chef for det Britiske Selskab for Racehygiejne. Efter Anden Verdenskrig, efter Hitlers rædselsvækkende krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden var blevet afsløret, sammen med deres forbindelse til racehygiejne, promoverede Huxley stadig racehygiejne i sin stilling i FN, som chef for UNESCO på det tidspunkt. Prins Philip (af England) taler ved enhver given anledning om, hvor forfærdelig, befolkningstilvæksten er, og det faktum, at befolkningstilvæksten er det største problem på denne planet. Han har udtalt, at, hvis han kunne blive reinkarneret, ville han gerne komme tilbage som en dødelig virus for at nedbringe befolkningstallet i verden. Det er hans synspunkt, hans overbevisninger. Prins Bernhard af Nederlandene var faktisk nazist og arbejdede dernæst for nazisternes efterretningsvæsen (og der er overbevisende anklager om, at han hjalp nazistiske krigsforbrydere med at flygte efter Anden Verdenskrig).

Disse folk kom sammen og startede miljøbevægelsen i den umiddelbare efterkrigstid, og i 1950'erne og '60'erne begyndte det at blive søsat. Det er ideologien bag dette. Det handler ikke om debatterne, I ser i medierne, om denne eller hin påstand om den angivelige videnskab om CO₂. Hvis man virkelig vil forstå spørgsmålet, så er det denne oligarkiske Malthus-ideologi, der i årevis har ført kampagne imod økonomisk udvikling, imod befolkningstilvækst, imod udvikling af den såkaldte

³ <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8531>

Tredje Verdens nationer. Dette er folk, der har sagt, vi kan ikke tillade hele verden at vokse frem til levestandarden i Amerika og Vesten. Tænk på Obama, der rejste til Afrika og sagde til studerende i Afrika, at, hvis I alle sammen havde aircondition og biler, ville planeten koge over, så det er ikke en mulighed for jer.

Drop fortiden, kom ind i fremtiden

Det er, hvad det handler om. Uanset, hvad mange måtte mene, så er Paris-Klimaaf-talen et udtryk for det gamle, geopolitiske Malthus-paradigme – det er fortiden – og det, vis ser vokse frem med alting omkring Kinas Nye Silkevej / Bælte & Vej Initiativ (og det nylige gennembrud med dets lederskabsforum i Beijing) er fremtiden. Så Trumps brud med dette klimaforandrings-spørgsmål er fuldt ud i overensstemmelse med kampen om at få USA til at bryde væk fra dette gamle, geopolitiske nulsumsspil, Malthus-paradigme, og vende tilbage til atter at opbygge fremtiden.

Energi er helt afgørende. Hr. LaRouche har defineret de næste skridt: Vi skal koncentrere os om fusion og fissionskraft, som behøves for øjeblikket. Hovedsagen er ikke alene at bruge den eksisterende infrastruktur til energikilder såsom kul og naturgas, men at udvikle energikilder, som vil gøre langt mere end blot gøre en moderat vækst i energiforbrug muligt. Hvilken form for energiproduktion vil gøre det muligt for nationer i hele verden at komme op på samme energiforbrug pr. person, som vi har i USA nu? Hvad vil være grundlaget for endnu højere niveauer, inklusive her i USA? Hvordan kan vi på dramatisk vis øge den totale energigennemstrømningstæthed i hele den globale økonomi? Det er fremtiden. Hele den menneskelige udviklingshistorie har altid været tæt knyttet til, og bundet til, disse former for forøgelse af energigennemstrømningstæthed. Det må blive det næste trin i udviklingen.

Med Kinas Bælte & Vej Initiativ bevæger verden sig i denne retning, og hvis USA går med i denne proces, kan vi sikre dette skifte – dette kan ikke stærkt nok understreges. Vi befinder os på randen af et globalt, historisk paradigmeskifte; dette giver perspektivet for afslutningen af et geopolitisk system. Vi må få amerikanere til at forstå dybden af denne igangværende revolution, og hvor vigtigt, det er, at USA springer med om bord, omgående. Hvis vi nu får USA med om bord sammen med Rusland og Kina, og nationerne allierede med dem, så er den hjemme. Vi kan få den fremtid; vi kan skabe den fremtid, vi vil have, med en sådan alliance.

Dr. Craig Idso, specialist i kuldioxid

3. juni – Det følgende er et uddrag af et interview med dr. Craig Idso den 23. marts, 2017, udført på Heartland Institutets 12. Internationale Konference om Klimaforandring (ICCC-12).

Dr. Idso er stifter af Centret for Studiet af Kuldioxid og Global Forandring. Han er medlem af den Amerikanske Sammenslutning for Videnskabens Fremme; af Amerikansk Geofysisk Union; af Amerikansk Meteorologisk Selskab; og af CO₂ Coalition.

Dr. Craig Idso: Der er tre hovedfordele, der er et resultat af stigende koncentrationer af kuldioxid i atmosfæren: Den første er, at det øger planteproduktiviteten for plantens biomasse. Gennemsnitligt ser vi, ved en fordobling af CO₂ – noget, der vil ske ved dette århundredes slutning – mest for urteagtige planter, såsom afgrøder og lignende, ikke træagtige planter, vil se en forøgelse på alt mellem 25 % til 55 % i biomasse per høstudbytte. Og det er et fænomenalt resultat, og det er noget, der vil ske, blot fordi vi øger CO₂-koncentrationen, og intet andet ...

For det andet, så er højere CO₂-koncentrationer med til at forøge plantens effektivitet i vandforbrug. Og igen, en fordobling af CO₂ vil gøre det muligt for planter at forbruge omkring halvt så meget vand, som de har brug for til at producere samme mængde væv, så det er endnu en fænomenal fordel.

Og for det tredje, så er højere CO₂-koncentrationer med til at forbedre miljøbelastning. Så hvis man har en belastning i form af høj lufttemperatur, måske lavt lys, lave niveauer af muldens frugtbarhed, sådanne ting; hvis man får en højere CO₂-koncentration, så hælder disse højere niveauer mod at reducere eller formindske, hvis ikke helt lindrer, denne belastning, ved en fordobling af CO₂.

Hvis man ser samlet på disse tre fordele, så får man en enorm fordel i biosfæren for væksten. Og vi ser allerede dette: Man ser det i ringene i træernes kerne, man kan se, hvordan deres vandforbrugs-effektivitet er forbedret over tid, og vi ser allerede alt imellem en 35 % til 40 % forøgelse i takt med, at CO₂-koncentrationen er forøget med omkring 40 % ...

Satellitterne har været oppe og måle vegetationens refleksionsevne over hele planeten lige siden begyndelsen af 1980'erne. Og det, de konsekvent finder, hvad enten de fokuserer på et bestemt område af planeten eller planeten som helhed, så har man et sted mellem 6 % og 15 % forøgelse af biomasse i denne tidsperiode ... Planeten som helhed, eller totalt set, er faktisk i en bedre tilstand nu, end den var, da disse målinger begyndte ...

Jeg udarbejdede den første tilnærmelse til at afgøre, hvad den monetære nettofordel i produktion af afgrøder er på globalt plan, i fortiden, og dernæst også projiceret ind i fremtiden, og det, jeg fandt, var, at det beløber sig

til \$3,2 billion i den globale økonomi over en 50-årig periode fra 1961 til 2011; en fænomenal fordel. Og når dette fremskrives ud i fremtiden, så forventer vi, i takt med, at CO₂-koncentrationen vil fortsætte med at stige, i perioden fra 2012 til 2050, at det vil blive omkring \$10 billion i økonomien.

Og så kradser vi endda kun lige i overfladen, for man kan se på undersøgelser – for eksempel, lad os tage ris, hvor der er flere genotyper af ris, og forskere har f.eks. set på – i en undersøgelse, jeg tænker på – så de på 16 forskellige genotyper af ris og på, hvordan disse genotyper responderede til en fordobling af CO₂, og fik værdier, der rangerede fra omkring nul og hele vejen op til ikke mindre end 265 %. Så hvis regeringer og forskere fokuserede på disse specifikke genotyper, som vi så, havde den største forøgelse af biomasse per enhed forøget CO₂, og dyrkede dem, kunne vi få denne fænomenele forøgelse i landbruget og ikke have nogen problemer med at brødføde planeten i fremtiden.

Miljøbevægelsens 'Grundlæggende Fædre'

Prins Philip af England

- 1930'erne – Hans søskende giftede sig ind i pro-nazistiske, aristokratiske familier i Tyskland.

- 1933 – Han studerede under det nazistiske racevidenskabelige pensum i Tyskland.

- Slutningen af 1930'erne – Han oprettede en hemmelig relation med den pro-nazistiske Konge af England (Edward VIII) efter kongen blev tvunget til at abdicere.

- 1961 – Han blev Det forenede Kongeriges præsident for Verdensnaturfonden fra 1961 til 1982.
- 1981 – Han blev præsident for den Internationale Verdensnaturfond 1981 – 1996.
- 1996 – Han blev præsident emeritus for Verdensnaturfonden.

Sir Julian Huxley

- 1937 – Han var vicepræsident for det Britiske Selskab for Racehygiejne (British Eugenics Society) fra 1937 til 1944.

- 1948 – Efter at verden havde været udsat for rædslerne i Hitlers program for racehygiejne, fortsatte Huxley med at promovere udviklingen af racehygiejnepolitik som

UNESCO's første direktør (hvor han fik indført en opfordring til politik for racehygiejne i UNESCO's stiftende dokument).

- 1958 – Han blev Sir Julian Huxley efter at være blevet slået til ridder af Dronningen (af England).
- 1959 – Han var præsident for Britisk Selskab for Racehygiejne fra 1959 til 1962.
- 1961 – Han var medstifter af Verdensnaturfonden.

Prins Bernhard af Nederlandene

- 1930'erne – Han var medlem af Nazi-SS og arbejdede dernæst med en særlig Nazi-SS Efterretningsenhed i IG Farben-industri. Det nazistiske koncentrationslejr- / slavearbejdskraftsystem blev senere først introduceret dér.

- 1936 – Han trak sig tilbage fra Nazi-SS for at gifte sig med den fremtidige Dronning Juliana og underskrev sin opsigelse med »Heil Hitler!« Hitler sendte lykønskninger til deres bryllup.
- 1940'erne – Han var direktør for KLM Luftfartsselskab i den periode, hvor luftfartsselskabet i hemmelighed fløj nazistiske krigsforbrydere ud af Tyskland og ind i Argentina for at undgå retsforfølgelse.
- 1961 – Han var medstifter af Verdensnaturfonden.
- 1961-1976 – Han var præsident for Verdensnaturfonden.
- 1970 – Han stiftede »1001: Trustfond for Naturen« for at organisere finansiel støtte til finansieringen af miljøbevægelsen.

Se:

EIR's specialrapport: (Dansk introduktion; Visse artikler oversat til dansk)

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=8531>

